

عنوان مقاله:

سیمای شیخ جام در آثار و مقامات

محل انتشار:

همایش بین المللی هزاره شیخ جام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

هنگامه آقاجانی دعویسرایی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

خلاصه مقاله:

سکوت سیاسی زمان ابومسلم، جاه طلبی های ارضاء نشده اهل خراسان و مجاورت این سرزمین با حوزه فعالیت سیاحان و زایران بودایی، از دیرباز خراسان را کانون تمایلات صوفیه نموده و این امر موجب گردید خراسان مهد تصوف نامیده شود. از ابراهیم ادهم که از قدما صوفیه به شمار می آید و زهد و ریاضت او گرفته تا بایزید بسطامی که تصوف واقعی را در حدود خراسان اعتلا بخشید و در این راه مبنای کار او بر مراقبت نفس بوده و چندان توجهی به ارشاد خلق و رد و قبول آنها نداشت، و نیز از زهد پیر هرات گرفته تا چهره تابناک ابوسعید که بدون نام آنان بحث در زمینه تصوف در خراسان بی شک ناقص خواهد بود. اینک صحبت از عارفی است که در این حوزه جغرافیایی زیسته و نه سلسله ای بدو منسوب است و نه به عارفان قبل و بعد خود شباهتی دارد. در این مقاله سعی گردیده است با مروری بر سیمای شیخ احمد جام نامقی معروف به ژنده پیل، در آیین آثار وی و مقاماتی که از سوی مریدانش به رشته تحریر در آمده، چهره واقعی این شیخ بلند آوازه پر هیاهو را از زنگار عقاید متناقض بازشناسانیم.

کلمات کلیدی:

شیخ احمد جام، عصر سلجوقی، مقامات، آثار، خم شکنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1519948>

